

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 666

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Măști, 23 octombrie 2001

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR		6.	— Ordin pentru punerea în aplicare a Normelor nr. 6/2001 privind categoriile de active admise să reprezinte rezervele tehnice ale asigurătorului care practică asigurări generale, regulile de dispersare a plasamentelor, precum și coeficientul de lichiditate.....
5. — Ordin pentru punerea în aplicare a Normelor nr. 5/2001 privind metodologia de calcul și de evidență a rezervelor tehnice minimale pentru activitatea de asigurări generale	1-3		3-4

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

ORDIN

pentru punerea în aplicare a Normelor nr. 5/2001 privind metodologia de calcul și de evidență a rezervelor tehnice minimale pentru activitatea de asigurări generale

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
în temeiul prevederilor art. 4 alin. (27), ale art. 21 alin. (4) și ale art. 47 pct. 1 lit. g) din Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor,
potrivit Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 9 octombrie 2001, prin care s-au adoptat Normele nr. 5/2001,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se pun în aplicare Normele nr. 5/2001 privind metodologia de calcul și de evidență a rezervelor tehnice minimale pentru activitatea de asigurări generale.

Art. 2. — Secretariatul general al Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor va asigura aducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Nicolae Eugen Crișan

București, 10 octombrie 2001.
Nr. 5.

NORMELE Nr. 5/2001
privind metodologia de calcul și de evidență a rezervelor tehnice minimale
pentru activitatea de asigurări generale

Art. 1. — (1) În conformitate cu prevederile art. 21 alin. (1) din Legea nr. 32/2000, pentru activitatea de asigurări generale asigurătorii au obligația să constituie și să mențină următoarele rezerve tehnice:

- a) rezerva de prime;
- b) rezerva de daune;
- c) rezerva de daune neavizate;
- d) rezerva de catastrofă;
- e) rezerva pentru riscuri neexpirate;
- f) rezerva de egalizare.

(2) Mărimea ficăru tip de rezerve tehnice constituite și menținute de către asigurători pentru activitatea de asigurări generale nu poate fi mai mică decât mărimea obținută prin calculul acestor rezerve, potrivit metodologiei stabilite prin prezentele norme.

(3) În calculul rezervelor prevăzute la alin. (1) lit. b) se includ sumele estimate pentru daune și costurile de lichidare aferente serviciilor prestate în acest scop de către terțe persoane, cum ar fi: cheltuielile cu expertizele tehnice, cheltuielile de judecată și altele de acest tip, după deducerea părții ce urmează să fie recuperată de la reasigurător.

(4) Rezervele tehnice vor fi evidențiate contabil, distinct, potrivit tipurilor de rezerve prevăzute la alin. (1).

(5) Valoarea rezervelor tehnice trebuie să permită asigurătorului în orice moment să își onoreze angajamentele ce rezultă din contractele de asigurare.

(6) În cazul anulării, rezilierii, denunțării sau încetării valabilității unui contract de asigurare asigurătorul va efectua și operațiunile contabile de eliberare a rezervelor tehnice aferente contractelor respective.

Art. 2. — (1) Rezerva de prime se calculează lunar, prin însumarea cotelor-părți din primele nete subscrise, aferente perioadelor neexpirate ale contractelor de asigurare, astfel încât diferența dintre volumul primelor nete subscrise și această rezervă să reflecte primele nete alocate părții din riscurile expirate la data calculării. Această rezervă se calculează separat pentru fiecare contract, iar suma rezultatelor astfel obținute reprezintă rezerva de prime totală.

(2) Determinarea mărimii rezervei de prime (R_p) se face utilizându-se relația:

$$R_p = (x : P_p) \times P_{sn},$$

în care:

x — numărul de zile corespunzător perioadei neexpirate a contractului;

P_p — perioada contractului, exprimată în număr de zile;

P_{sn} — primele nete subscrise pentru contractul respectiv.

(3) Totuși rezerva de prime poate fi calculată, cu avizul prealabil al Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, și pe baza metodelor statistice și, în special, a metodelor proporționale sau forfetare, atunci când va rezulta aproximativ aceeași valoare ca și în cazul calculului individuale.

(4) Până la intrarea în vigoare a reglementărilor contabile specifice activității de asigurare, la determinarea rezervei de prime se vor lua în considerare primele efectiv încasate.

Art. 3. — (1) Rezerva de daune se creează și se actualizează lunar, în baza estimărilor pentru avizările de daune primite de asigurător, astfel încât fondul creat să fie suficient pentru acoperirea plății acestor daune.

(2) Rezerva de daune se constituie pentru daunele raportate și în curs de lichidare și se calculează pentru fiecare contract de asigurare la care s-a notificat producerea evenimentului asigurat, pornindu-se de la cheltuielile previzibile care vor fi efectuate în viitor pentru lichidarea acestor daune.

(3) În vederea calculării acestei rezerve asigurătorii au obligația de a întocmi o evidență a daunelor raportate.

(4) Elementele care se iau în considerare în calculul rezervei de daune sunt:

— cheltuielile cu constatarea și evaluarea pagubei, aferente serviciilor prestate de terțe persoane;

— valoarea estimată a despăgubirii convenite pentru dauna avizată;

— costurile de lichidare a daunei, aferente serviciilor prestate de terțe persoane;

— valoarea recuperărilor și a regreselor.

(5) În cazul pretențiilor de despăgubiri care fac obiectul unei acțiuni în instanță rezerva de daune se va constitui și se va menține la nivelul pretențiilor solicitate în instanță.

(6) În cazul daunelor refuzate la plată de asigurători, dacă acestea fac sau devin obiectul unei acțiuni în instanță, rezerva de daune se va constitui și se va menține, până la pronunțarea hotărârii definitive și irevocabile, la nivelul pretențiilor solicitate de asigurat în instanță, completându-se cu valoarea estimată a cheltuielilor totale de judecată după ce hotărârea instanței de judecată devine definitivă și irevocabilă.

(7) Rezerva de daune care trebuie constituită va fi obținută prin însumarea valorilor calculate pentru fiecare contract.

(8) Asigurătorii au obligația întocmirii și menținerii unei evidențe distincte a daunelor avizate, care să permită Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor să controleze în orice moment cuantumul și modalitatea de constituire a rezervei de daune.

Art. 4. — (1) Rezerva de daune neavizate se creează și se ajustează cel puțin la încheierea exercițiului financiar, dacă reglementările asigurătorului nu prevăd altfel, în baza estimărilor acestuia, a datelor statistice sau a calculului actuariale pentru daunele întâmplare, dar neavizate.

(2) Pentru calcularea rezervei de daune neavizate asigurătorii pot utiliza orice metodă statistică ce va avea la bază fie date din evidențele proprii, fie date statistice publicate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 5. — (1) Rezerva pentru riscuri neexpirate se calculează pe baza estimării daunelor ce vor apărea după închiderea exercițiului financiar, în cazul în care se constată că daunele estimate în viitor depășesc rezervele de prime constituite pentru un anumit tip de contract de asigurare și, drept urmare, în perioadele viitoare rezerva de primă calculată în conformitate cu art. 2 alin. (2) nu va fi suficientă pentru acoperirea daunelor ce vor apărea în perioadele următoare.

(2) Determinarea mărimii rezervei pentru riscuri neexpirate (R_m) se face utilizându-se relația:

$$R_m = D_{est} - R_p,$$

în care:

D_{est} — daunele estimate că vor apărea în perioadele viitoare;

R_p — rezerva de prime.

Art. 6. — (1) Rezerva de egalizare se creează în anii cu rezultate tehnice favorabile pentru constituirea surselor de acoperire a daunelor în anii în care rezultatele tehnice vor fi nefavorabile.

(2) Rezerva de egalizare are ca scop dispersia în următorii ani a rezultatelor favorabile obținute în anul financiar curent.

(3) Rezerva de egalizare se va calcula numai în condițiile în care rata daunei, aferentă tuturor claselor de

asigurări practicate, se situează sub 50%. Rata daunei se va calcula conform următorului raport:

$$RD = \frac{(DP_{nr} + \Delta RND)}{(PNS - \Delta RP)},$$

în care:

RD — rata daunei;

DP_{nr} — daune plătite nete de reasigurare;

ΔRND — variația rezervei nete de daune;

PNS — prime nete subscrise;

ΔRP — variația rezervei de prime.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

O R D I N

pentru punerea în aplicare a Normelor nr. 6/2001 privind categoriile de active admise să reprezinte rezervele tehnice ale asigurătorului care practică asigurări generale, regulile de dispersare a plasamentelor, precum și coeficientul de lichiditate

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în temeiul prevederilor art. 4 alin. (27), ale art. 22 și ale art. 47 pct. 1 lit. f) din Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, potrivit Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 9 octombrie 2001, prin care s-au adoptat Normele nr. 6/2001, emite următorul ordin:

Art. 1. — Începând cu data de 1 ianuarie 2002 se pun în aplicare Normele nr. 6/2001 privind categoriile de active admise să reprezinte rezervele tehnice ale asigurătorului care practică asigurări generale, regulile de

dispersare a plasamentelor, precum și coeficientul de lichiditate.

Art. 2. — Secretariatul general al Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor va asigura aducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Nicolae Eugen Crișan

București, 10 octombrie 2001.
Nr. 6.

NORMELE Nr. 6/2001

privind categoriile de active admise să reprezinte rezervele tehnice ale asigurătorului care practică asigurări generale, regulile de dispersare a plasamentelor, precum și coeficientul de lichiditate

A. Evaluarea activelor admise să reprezinte rezervele tehnice

Art. 1. — Categoriile de active admise să reprezinte rezervele tehnice ale asigurătorului sunt:

1. titluri de stat și titluri emise de autoritățile administrației publice locale;
2. terenuri și construcții;
3. conturi curente la bănci și depozite bancare;
4. fonduri de investiții și valori mobiliare (acțiuni, obligațiuni și alte titluri de participare);
5. alte active.

Art. 2. — Evaluarea activelor admise să reprezinte rezervele tehnice se va realiza cu respectarea următoarelor condiții și criterii:

1. a) Titlurile de stat și titlurile emise de autoritățile administrației publice locale se evaluează la valoarea nominală, la care se adaugă dobânda calculată pentru perioada scursă de la data emiterii titlurilor până la data evaluării.

- b) Valoarea acceptată a activelor din această categorie este de 100% din valoarea acestora.

2. a) Terenurile și construcțiile sunt acceptate la valoarea actuală.

b) Valoarea actuală este considerată valoarea rezultată în urma unei evaluări efectuate de un evaluator persoană juridică autorizată, agreat în prealabil de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, potrivit metodelor de evaluare, separat pentru fiecare teren și construcție. Se va accepta valoarea cea mai mică obținută prin cel puțin două dintre cele trei metode de evaluare (cost, randament, comparație de piață).

c) Construcțiile aflate în situațiile de mai sus vor fi asigurate împotriva tuturor riscurilor la care sunt expuse cel puțin la nivelul valorii actuale, determinată conform prevederilor pct. 1 lit. b), pe baza unei asigurări distincte încheiate cu un alt asigurător sau autoasigurate, cu condiția

cedării riscului în reasigurare în proporție de cel puțin 70%, unor societăți de reasigurare de prim-rang.

3. a) Depozitele bancare în lei se evaluează pe baza valorii nominale, care reprezintă valoarea depozitului fără dobânda aferentă.

b) Disponibilitățile în devize, constituite ca depozit la termen conform contractelor încheiate cu băncile, și disponibilitățile în devize constituite în conturi curente se evaluează la cursul pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la sfârșitul exercițiului financiar.

4. a) Plasamentele la fondurile de investiții, cotate la o bursă oficială de valori mobiliare, se evaluează la valoarea de piață, care este valoarea stabilită la sfârșitul exercițiului financiar, iar atunci când sfârșitul exercițiului financiar nu este o zi de negociere la bursă se ia în considerare ultima zi de negociere care precede această dată.

b) În cazul acțiunilor cotate la o bursă oficială de valori mobiliare valoarea actuală o reprezintă valoarea de piață, care este valoarea stabilită la sfârșitul exercițiului financiar, iar atunci când sfârșitul exercițiului financiar nu este o zi de negociere la bursă se ia în considerare ultima zi de negociere care precede această dată.

c) Obligațiunile și alte titluri cu venit fix, cotate la o bursă oficială, sunt evaluate la valoarea nominală.

5. Alte active vor fi admise să reprezinte rezervele tehnice numai cu aprobarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, la o valoare determinată pe baza unei analize caz cu caz.

B. Dispersarea plasamentelor

Art. 3. — La efectuarea plasamentelor activelor admise să reprezinte rezervele tehnice asigurătorul va respecta următoarele reguli de dispersare:

a) titlurile de stat pot reprezenta 100% din totalul rezervelor tehnice, iar titlurile emise de autoritățile administrației publice locale pot reprezenta 25% din totalul rezervelor tehnice;

b) investiția într-un teren sau într-o construcție ori într-un număr mai mare de construcții și de terenuri care formează un întreg și care pot fi considerate ca o singură investiție nu va putea depăși 10% din totalul rezervelor tehnice; investiția efectuată în mai multe terenuri sau construcții nu va putea depăși 40% din totalul rezervelor tehnice;

c) depozitele bancare nu vor putea depăși 60% din totalul rezervelor tehnice;

d) acțiunile cotate, obligațiunile și alte titluri cu venit fix nu vor putea depăși 20% din totalul rezervelor tehnice;

e) la categoria „Alte active” nu se va putea depăși 20% din totalul rezervelor tehnice, cu excepția creanțelor de la reasigurători confirmate de aceștia, în măsura în care aceste creanțe sunt restante de mai puțin de 3 luni.

C. Coeficientul de lichiditate

Art. 4. — *Coeficientul de lichiditate* reprezintă raportul dintre activele lichide și obligațiile certe pe termen scurt ale asigurătorului față de asigurați.

În categoria activelor lichide se includ: titlurile de stat; depozitele bancare al căror plasament nu depășește 50% într-o singură bancă, dar nu mai mult de 20% într-o bancă aparținând aceluiași grup financiar sau care este acționar semnificativ la asigurătorul respectiv; disponibilitățile în conturi curente și în casierie.

În categoria obligațiilor certe pe termen scurt ale asigurătorului față de asigurați se includ rezerva de daune și rezerva de daune neavizate.

Cerința minimă privind coeficientul de lichiditate este îndeplinită dacă activele lichide ale asigurătorului vor reprezenta cel puțin 50% din obligațiile certe pe termen scurt pe care le are față de asigurați.

Art. 5. — Nerespectarea prevederilor prezentelor norme se sancționează în condițiile și potrivit prevederilor art. 39 din Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
